

Postanowienie z dnia 10 czerwca 2005 r.

II UZ 38/05

Dopuszczalność kasacji w sprawach o świadczenia wymienione w art. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) uzależniona jest od wartości przedmiotu zaskarżenia, z wyjątkiem spraw o rentę wypadkową (art. 392¹ § 1 k.p.c.).

Przewodniczący SSN Jerzy Kuźniar, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Jerzy Kwaśniewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 czerwca 2005 r. sprawy z wniosku Reginy K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w G. o odszkodowanie, na skutek zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni z dnia 31 stycznia 2005 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2005 r. [...] Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku odrzucił kasację wnioskodawczynie Reginy K. od wyroku tego Sądu z dnia 24 września 2004 r. Sąd ustalił, że sprawa toczy się z odwołania wnioskodawczynie od decyzji organu rentowego odmawiającej przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Odwołanie to zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 1 kwietnia 2004 r. Po wniesieniu apelacji od tego wyroku pełnomocnik wnioskodawczynie został wezwany do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia i określił tę wartość na kwotę 6.820 zł. Natomiast w kasacji wniesionej od wyroku oddalającego apelację wartość przedmiotu zaskarżenia określił na 10.230 zł. Sąd Apelacyjny uznał, że wartość przedmiotu zaskarżenia kasacją nie może być wyższa niż wartość podana w apelacji. Nie

można bowiem przyjąć, że dla potrzeb postępowania kasacyjnego (ze względu na przedmiotową dopuszczalność kasacji) wartość ta mogłaby ulec zwiększeniu. Kasacja, w której wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych jest niedopuszczalna z mocy art. 392¹ § 1 k.p.c. i podlega odrzuceniu na podstawie art. 393⁵ k.p.c.

Postanowienie to zaskarżyła zażaleniem wnioskodawczyni, wnosząc o jego uchylenie. Zarzuciła, że wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o uznanie zdarzenia za wypadek przy pracy. Organ rentowy odmówił ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu i odszkodowania. Zdaniem wnioskodawczyni, sprawa nie ma charakteru majątkowego tak długo jak nie zostanie ustalony procent uszczerbku na zdrowiu. Jest to sprawa o ustalenie i kasacja przysługuje w każdym przypadku niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 392¹ § 1 w zdaniu pierwszym stanowi, że kasacja nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Świadczenia z tytułu wypadków przy pracy przysługujące od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wymienione są enumeratywnie w art. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.). Wszystkie te świadczenia - zasiłki i świadczenia rehabilitacyjne, jednorazowe odszkodowania, renty, dodatki i pokrycie kosztów leczenia mają charakter praw majątkowych. Dopuszczalność kasacji w sprawach o te świadczenia uzależniona jest od wartości przedmiotu zaskarżenia, wyjątkiem spraw o przyznanie prawa do renty wypadkowej. Wynika to ze zdania drugiego art. 392¹ § 1 k.p.c. stanowiącego, że kasacja w tego rodzaju sprawach o prawa majątkowe przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Wniosek złożony przez wnioskodawczynię w organie rentowym dotyczył przyznania jednorazowego odszkodowania, a więc prawa majątkowego. Wysokość należnego odszkodowania uzależniona jest od ustalonego procentu uszczerbku na zdrowiu. Organ rentowy odmówił ustalenia takiego uszczerbku uznając, że niezależnie od stopnia uszczerbku, odszkodowanie nie może być przyznane ze względu na uchybienie terminu określonego w art. 47 ust. 1 ustawy wypadkowej. Kwestionując w

odwołaniu to stanowisko, wnioskodawczynie domagała się nadal jednorazowego odszkodowania, przy czym w postępowaniu sądowym musiała określić wartość przedmiotu sporu - wysokość odszkodowania za doznany według jej twierdzeń uszczerbek na zdrowiu. Wartość tę określiła w postępowaniu apelacyjnym na kwotę niższą niż dziesięć tysięcy złotych. Zawarte w zażaleniu twierdzenie, że sprawa ma charakter niemajątkowy, dopóki nie zostanie określony uszczerbek na zdrowiu nie ma żadnego uzasadnienia prawnego. Ustawa wypadkowa nie przewiduje samodzielnego roszczenia o ustalenie uszczerbku na zdrowiu. Ustalenie takie jest częścią postępowania przed organem rentowym w sprawie o jednorazowe odszkodowanie. Słusznie Sąd Apelacyjny uznał sprawę niniejszą za sprawę o prawa majątkowe, a jego prawidłowe ustalenie co do rzeczywistej wartości przedmiotu zaskarżenia nie jest w zażaleniu kwestionowane.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 i 393¹⁸ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.

=====